

збільшується, досягаючи максимального значення на кореневищній стадії – 82,93 г·м⁻². Надалі на дерновій стадії спостерігається її зменшення до 45,09 г·м⁻². Для ситника розлогого також характерне дуже різке зростання біомаси на піонерній стадії демураційного етапу сукцесії. Найбільша фітомаса цього виду виявлена на кореневищній та дерновій стадіях – відповідно 37,45 і 35,87 г·м⁻². Фітомаса типових дернових злаків – мітлиці тонкої і тонконіга лучного досягає максимального значення на дерновій стадії демураційного етапу – відповідно 19,12 і 36,66 г·м⁻².

Висновки. У трав'яному вкритті, яке формується на зрубках букових лісів Західного Лесостепу, налічується 84 види квіткових рослин із 29 родин. Систематичний склад флори свідчить про зональний характер її формування з автохтонних видів. З-поміж екологічних груп домінують полікарпічні трав'яні рослини (75 %), мезотрофи (70 %) та мезофіти (64 %).

У розвитку рослинності виділено дигресивний і демураційний етапи сукцесії. Демураційний етап містить піонерну, кореневищну і дернову стадії, які відрізняються структурно-функціональною організацією фітоценозів. Аналізуючи динаміку екологічних груп рослин за етапами і стадіями сукцесії, відзначимо послідовне зменшення кількості лісових видів – із 75 % на дигресивному етапі до 12 % на дерновій стадії демураційного етапу. Кількість лучних видів, навпаки, зростає – із 13 до 75 %. Найбагатшим видовим різноманіттям та відносно пропорційним представництвом різних екологічних груп рослинності відзначається піонерна стадія демураційного етапу.

Серед доміантних популяцій трав'яного вкриття на дигресивному етапі та кореневищній і дерновій стадіях демураційного етапу за надземною фітомасою переважає кунічник наземний, а на піонерній стадії – розрив-трава звичайна.

Література

1. Горшенин Н.М. Влияние травяного покрова вырубок на возобновление бука европейского и методы определения жизнестойкости подростка / Н.М. Горшенин, Г.Т. Криничкий, И.П. Савич // Лесоведение : науч.-теорет. журнал. – М. : Изд-во "Наука". – 1972. – № 4. – С. 41-50.
2. Работнов Т.А. Фитоценология / Т.А. Работнов. – М. : Изд-во МГУ, 1983. – 292 с.
3. Бельков В.П. Некоторые закономерности развития живого покрова на вырубках / В.П. Бельков // Доклады АН СССР. – М. : Изд-во АН СССР. – 1960. – Т. 130. – С. 26-29.
4. Гроздов К.В. Динамика покрова на сплошных вырубках в еловых лесах / К.В. Гроздов // Изв. Ботан. сада АН СССР. – 1932. – Вып. 5-6. – С. 36-40.
5. Смирнов А.В. Естественное возобновление сосновых вырубках в Восточной Сибири / А.В. Смирнов, К.А. Нурнахметова // Труды Восточно-Сибирского филиала АН СССР. – Сер. : Биология. – 1961. – Вып. 37. – С. 69-76.
6. Matusziewicz W. Przegląd systematyczny zbiorowisk roślinnych Polski // Wstęp do fitosociologii praktycznej / W. Matusziewicz. – Warszawa : Wyd-wo PWRiL, 1967. – S. 175-229.
7. Kovacs M. Die Schagvegetation des Matra-Gebirges / M. Kovacs // Acta Bot. Acad. Sc. Hung. – 1961. – № 7. – S. 319-343.
8. Dyrness C.T. Early stages of plant succession following logging and burning in the Western Cascades of Oregon / C.T. Dyrness // Ecology. – 1973. – № 54.1. – Pp. 57-69.
9. Работнов Т.А. Изучение травянистых биогеоценозов // Программа и методика биогеоценологических исследований / Т.А. Работнов. – М. : Изд-во "Наука", 1966. – С. 299-312.
10. Александрова В.Д. Изучение смен растительного покрова // Полевая геоботаника / В.Д. Александрова. – М.-Л. : Изд-во "Наука". – 1964. – Т. 3. – С. 300-447.

***Viter P.M.* Структура и динамика травянистой растительности на вырубках буковых лесов Западной Лесостепи**

Приведена систематическая и эколого-биологическая структура травяного покрова на вырубках буковых лесов Западной Лесостепи. Выделены этапы и стадии сукцессии, дана их характеристика и проанализирована динамика разных экологических групп растений в ходе вторичной сукцессии. Исследована динамика наземной фитомассы доминантных популяций травяного покрова на соответствующих этапах и стадиях сукцессии.

Ключевые слова: травяной покров, структура, динамика, сукцессия, этапы, стадии, экологические группы, доминантные виды, фитомасса.

***Viter R.M.* The structure and dynamics of the herbaceous vegetation on cutting areas in the beech forest of the western forest-steppe**

A systematic and ecological-biological structure of grass cover on cutting areas in the beech forest of the western forest-steppe are given. The succession stages are singled out and characterized. The dynamics of different ecological groups of plants in the course of succession is analyzed. The dynamics of overground phytomass the dominant populations of grassy cover at appropriate stages of succession is explored.

Keywords: grass cover, a structure, a dynamics, a succession, the stages, ecological groups, dominant species, a phytomass.

УДК 630*(477.87)

*Доц. Р.Д. Василюшин, канд. с.-г. наук;
доц. Г.С. Домашовець, канд. с.-г. наук; доц. А.Ю. Терентьев, канд. с.-г. наук –
НУ біоресурсів і природокористування України, м. Київ*

АНАЛІЗ ТИПОЛОГІЧНОЇ СТРУКТУРИ ЛІСІВ ЗАКАРПАТСЬКОЇ ОБЛАСТІ

Наведено результати аналізу типологічної структури лісового фонду Закарпатської області, який проведено на основі лісовпорядкувального матеріалу із бази даних "Лісовий фонд України". Проаналізовано понад 70 типів лісу та понад 110 тис. шт. виділів, де головними деревними видами були сосна – 658 виділів, ялина – 31491, ялиця – 1999, модрина – 213, дуб – 9940, бук – 57361, граб – 2618, ясен – 1442, акація – 1057, каштан – 187, береза – 1518, тополя – 187, осика – 191 та вільха – 1762 виділів. Внаслідок виконаної роботи для групування використано такі показники, як типи лісорослинних умов, типи лісу, групи віку та висота над рівнем моря.

Ключові слова: типологічна структура; лісові ділянки, вкриті лісовою рослинністю; типи лісу; типи лісорослинних умов; породна структура.

Ліси Закарпатської області – природне багатство Карпатського краю. Займаючи одне з найважливіших місць в економіці регіону, вони виступають у ролі природного стабілізатора навколишнього середовища та виконують важливі ґрунтозахисні, водо- і кліматорегулювальні функції, а їхнє соціальне значення щороку зростає із підвищенням рівня розвитку рекреації та туризму [2].

Ліси на території області є одним з основних природних ресурсів. Понад 80 % лісів розташовані у гірській місцевості. Загальна площа лісового фонду, що закріплена за постійними лісокористувачами, становить 724,0 тис. га, (56,8 %), зокрема 656,7 тис. га – ділянки вкриті лісовою рослинністю. Близько 70 % лісів Закарпаття знаходяться у відомчому підпорядкуванні Державного агентства лісових ресурсів України, понад 15 % – Міністерства аграрної політики та продовольства і 10 % – Міністерства екології та природ-

них ресурсів [3]. Середня лісистість області – 51,4 % та змінюється від 12,7 % у Берегівському районі до 71,6 % у Рахівському районі. За площею лісового фонду Закарпаття входить до першої п'ятірки серед областей України, а за лісистістю і запасами деревини область займає перше місце. Тут, на душу населення припадає 0,55 га лісів і 165 м³ деревини, що значно перевищує аналогічні показники для України загалом (0,17 га і 16,4 м³) [5].

У сучасних умовах постала необхідність розроблення нових екологічних підходів у стратегії і тактиці ведення лісового господарства на принципах сталого гірського лісівництва, яке передбачає збереження біологічного різноманіття та стабільності гірських лісів, постійне підтримування їх екологічних і захисних функцій, раціональне використання лісових ресурсів [4].

Дослідження типології лісів Закарпаття з використанням екологічних принципів і теоретичних засад лісотипологічної школи С.В. Алексєєва, П.С. Погребняка і Д.В. Воробйова здійснювали такі вчені як Ю.Д. Третяк, С.М. Стойко, С.В. Шевченко, М.І. Косець, Ф.О. Гринь, З.Ю. Герушинський, П.А. Трибун, А.М. Гаврусевич та багато інших [5, 6].

Мета дослідження – здійснити аналіз стану лісового фонду Закарпатської області в контексті дослідження типологічної структури лісів.

Матеріали і методика дослідження. Для аналізу типологічної структури лісів Закарпаття було проведено відбір, групування та обробку даних масового лісовпорядкувального матеріалу із реляційної бази даних "Повидільна таксаційна характеристика лісу" виробничого об'єднання "Український ліспроект". Вибірка бази даних, становила 111841 виділ, зокрема за групами порід: хвойні – 34361 виділ, тверді листяні – 71361, м'які листяні – 3658 та інші деревні породи – 2461. Дослідження типологічної структури лісів складалося з таких основних етапів: 1 – вивчення досвіду дослідження типологічної структури лісів регіону; 2 – групування, оброблення та аналіз дослідних даних; 3 – оцінювання одержаних результатів та їх верифікація.

Результати дослідження. У структурі типів лісорослинних умов (ТЛУ) лісового фонду Закарпаття переважають груди (50 %) та сугруди (49 %), частка суборів становить менше ніж 1 % (табл. 1). У межах гіротопів переважають вологі (79 %) і свіжі (21 %) умови, частка сухих і сирих умов становить менше 0,5 %.

Табл. 1. Розподіл площі лісового фонду Закарпатської області за типами лісорослинних умов, %

Типологічні категорії	Субори	Сугруди	Груди	Всього
Сухі	–	0,0	0,0	0,0
Свіжі	0,0	8,0	12,6	20,6
Вологі	0,7	41,0	37,3	79,0
Сирі	0,0	0,2	0,2	0,4
Разом	0,7	49,2	50,1	100

Панівними лісотвірними породами в Закарпатській області є бук лісовий, який займає близько 60 % площі лісових ділянок, вкритих лісовою рослинністю, з яких майже половина зосереджена у вологих грудях (27 %), дещо менше – у вологих сугрудах (19 %) і лише 14 % – у свіжих сугрудах і грудях.

Другою за пануванням лісотвірною породою в досліджуваному регіоні є ялина європейська, яка займає 155,6 тис. га, або 24 % площі лісових ділянок, вкритих лісовою рослинністю. Основну частку смерека займає у вологих сугрудах (18 %), дещо менше у вологих грудях (5 %) і лише 3,8 тис. га або 1 % у вологих суборах. Такі деревні породи як дуб звичайний, ялиця біла, граб звичайний та береза повисла займають менше 10 % площі лісових ділянок, вкритих лісовою рослинністю і зосереджені здебільшого у вологих та свіжих грудях і сугрудах. Також варто зазначити, що найвищі показники середнього запасу деревостанів в усіх ТЛУ спостерігаються у вологих умовах (рис. 1).

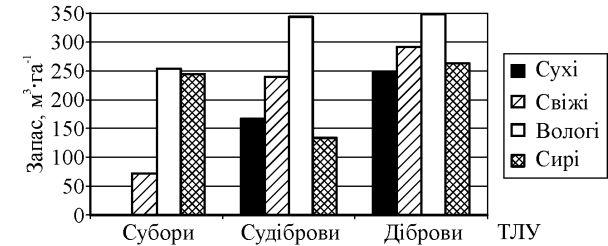

Рис. 1. Середній запас деревостанів Закарпатської області за типами лісорослинних умов

Табл. 2. Розподіл часток панівних типів лісу за висотою н.р.м., %

Типи лісу	Висота н.р.м., м							Разом	
	до 200	201–400	401–600	601–800	801–1000	1001–1200	1201–1400		
Волога чиста бучина		1,2	5,1	9,5	6,0	0,8		22,6	
Волога чиста суббучина		0,2	1,9	3,4	4,1	2,4	0,3	12,3	
Вологий буково-ялицевий суялиничник				1,1	4,2	4,3	1,2	0,1	10,9
Волога грабова бучина		2,4	2,7	1,0	0,1				6,2
Свіжа чиста бучина		0,8	2,4	1,8	0,4				5,4
Свіжа грабова суббучина	0,7	1,1	0,5	0,2					2,5
Вологий буковий суялиничник				0,1	0,9	1,4	0,4		2,8
Вологий буково-ялиновий суяличник			0,3	1,0	1,0	0,3			2,6
Волога грабова суббучина	0,1	0,9	1,7	0,7					3,4
Вологий чистий суялиничник					0,1	0,8	2	0,4	3,3
Волога ялиново-ялицева суббучина			0,1	0,6	1,4	0,6			2,7
Свіжа грабова бучина	0,1	1,6	2,0	0,3	0,1				4,1
Вологий буково-ялицевий ялиничник				0,5	1,6	1,1	0,1		3,3
Вологий буково-ялиновий яличник		0,1	0,5	1,3	0,6	0,1			2,6
Інші типи лісу	0,4	2,9	2,4	2,9	3,2	2,7	0,7	0,1	15,3
Разом	1,3	11,2	19,6	24,4	23,7	14,5	4,7	0,6	100,0

Закарпатська область є унікальною екологічною системою заходу України з різноманітним рельєфом та кліматичними умовами, що зумовлені вертикальною поясністю та різноманітністю ландшафтів. Так, у гірськокарпатському окрузі найбільш поширені дубово-букові та буково-дубові ліси. Лісотвірними породами є дуб звичайний, дуб скельний, бук лісовий, граб

звичайний, ясен звичайний. Панівними породами лісу середньогірської зони (600-1000 м) є чисті бучини і свіжі чисті суббучини. Панівною лісотвірною породою є бук лісовий, запаси якого тут досягають 700-800 м³·га⁻¹. На висоті 1000-1200 м н. р. м. в зоні приполонинних суббучин і бучин ростуть буково-яворові ліси середньої продуктивності (II-IV класів бонітету). У приполонинному поясі (1200 м н.р.м. і вище) розміщені збіднені вологі слаборозвинені типи лісу – сугруди і субори (С₃, В₃) [5, 6]. Відносний розподіл панівних типів лісу за висотою н.р.м. наведено в табл. 2.

З метою кращого сприйняття значного цифрового матеріалу нижче розглянемо кожну із представлених груп типів лісорослинних умов окремо.

Груди (D). Найпоширенішими в умовах Закарпаття є вологі груди, які займають близько 80 % всіх лісорослинних умов цієї групи типів. Панівним типом лісу в грудях є волога чиста бучина, яка займає 22,6 % площі і представлена на висотному діапазоні від 200 до 1200 м н. р. м. Другою за площею поширення в межах цієї групи лісорослинних умов є волога грабова бучина, що становить майже 6 % від площі лісового фонду лісгосподарських підприємств області. Доволі поширеними є також такі типи лісу, як свіжа чиста бучина (5,4 %), свіжа грабова бучина (4,1 %), вологий буково-ялицевий ялиник (3,3 %). Головною породою в цій групі ТЛУ є бук лісовий, його площа становить 73 % від її загальної площі. Окрім цього, понад 20 % площі займають такі породи, як ялина європейська (10 %), дуб звичайний (7 %), ялиця біла (2 %), граб звичайний (2 %) та ясен звичайний (1,3 %). Розподіл середнього запасу панівних лісотвірних порід у грудях зображено на рис. 2.

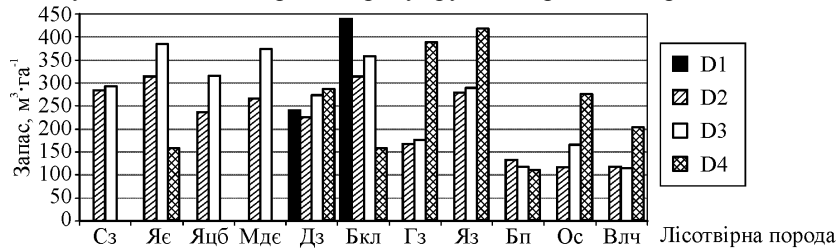

Рис. 2. Розподіл середнього запасу панівних лісотвірних порід у грудях Закарпаття

Вікова структура панівних деревостанів в даній групі характеризується перевагою середньовікових насаджень, які займають 53 % площі лісових ділянок, вкритих лісовою рослинністю, далі в порядку зменшення стиглі і перестиглі (20 %), молодняки (15 %) та пристиглі деревостани (12 %) (табл. 3).

Сугруди (С). У досліджуваному регіоні сугруди представлені на 49 % площі лісового фонду, де переважають вологі лісорослинні умови. Частка свіжих сугрудів становить близько 8 %. Тут основними типами лісу є волога чиста суббучина (12,3 %), вологий буково-ялицевий суялиник (10,9 %), вологий чистий суялиник (3,3 %), вологий буковий суялиник (2,8 %), волога ялиново-ялицева суббучина (2,7 %). Найпоширенішими деревними породами в цих типах лісорослинних умов є бук лісовий, ялина європейська, дуб зви-

чайний, дуб скельний, граб звичайний, береза повисла та ялиця біла, частка участі яких становить 96 %. При цьому найпродуктивнішими є ялицеві, ялинові та букові деревостани (рис. 3).

Табл. 3. Розподіл площ лісових ділянок, вкритих лісовою рослинністю і запасів стовбурової деревини за типами лісорослинних умов та групами віку (чисельник – площа, га / знаменник – запас, тис. м³)

Групи віку	Тип лісорослинних умов				Разом
	D ₁	D ₂	D ₃	D ₄	
Молодняки	–	10708,6 / 999,44	37250,4 / 4042,10	142,8 / 9,83	48101,8 / 5051,37
Середньовікові	10,0 / 3,30	52011,3 / 16104,88	119084,3 / 44547,74	385,8 / 89,68	171491,4 / 60745,60
Пристигли	–	9085,8 / 3361,22	27977,9 / 11317,79	298,4 / 66,63	37362,1 / 14745,64
Стигли та перестиглі	17,7 / 3,54	9289,7 / 3191,91	54914,7 / 23207,66	671,1 / 227,53	64893,2 / 26630,64
Разом	27,7 / 6,84	81095,4 / 23657,45	239227,3 / 83115,29	1498,1 / 393,67	321848,5 / 107173,25

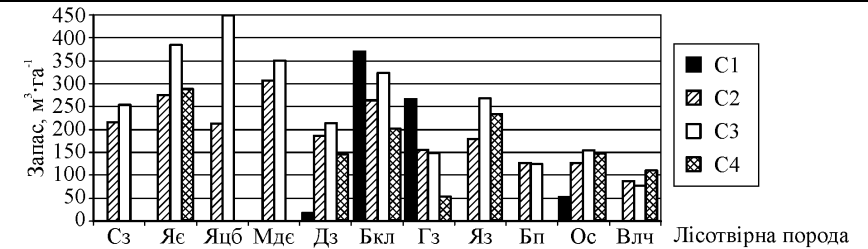

Рис. 3. Розподіл середнього запасу панівних лісотвірних порід у сугрудах Закарпаття

Розподіл площ лісових ділянок, вкритих лісовою рослинністю і запасів стовбурової деревини панівних деревостанів у сугрудах показує їх широку вікову амплітуду (табл. 4).

Табл. 4. Розподіл площ лісових ділянок, вкритих лісовою рослинністю і запасів стовбурової деревини за типами лісорослинних умов та групами віку (чисельник – площа, га / знаменник – запас, тис. м³)

Групи віку	Тип лісорослинних умов				Разом
	C ₁	C ₂	C ₃	C ₄	
Молодняки	27,5 / 1,32	6581,4 / 728,02	38189,6 / 4357,15	158,6 / 6,50	44957,1 / 5092,99
Середньовікові	181,6 / 32,54	36400,3 / 9209,67	123755,1 / 45922,31	624,2 / 85,08	160961,2 / 55249,6
Пристигли	9,6 / 2,41	3838,0 / 1078,21	30945,7 / 12755,15	265,4 / 32,58	35058,7 / 13868,35
Стигли та перестиглі	67,8 / 11,69	4670,3 / 1318,57	69486,1 / 27052,2	423,2 / 73,28	74647,4 / 28455,74
Разом	286,5 / 47,96	51490,0 / 12334,47	262376,5 / 90086,81	1471,4 / 197,44	315624,4 / 102666,68

Значну частку площ (51 %) становлять середньовікові деревостани, далі, в порядку спадання, стиглі і перестиглі (24 %), молодняки (14 %) та пристиглі деревостани (11 %).

Субори (В). У держлісфонді Закарпаття субори займають менше як 1 % лісових ділянок вкритих лісовою рослинністю (табл. 5) і представлені дебільшого в приполонинному поясі. Панівними типами лісу в цій групі типів лісорослинних умов є вологий чистий ялиновий субір, вологий кедрово-ялиновий субір та вологий модриново-кедрово-ялиновий субір.

Табл. 5. Розподіл площ лісових ділянок, вкритих лісовою рослинністю і запасів стовбурової деревини за типами лісорослинних умов та групами віку (чисельник – площа, га / знаменник – запас, тис. м³)

Групи віку	Тип лісорослинних умов			Разом
	B ₂	B ₃	B ₄	
Молодняки	–	$\frac{244,1}{23,66}$	–	$\frac{244,1}{23,66}$
Середньовікові	$\frac{44,4}{3,21}$	$\frac{1569,7}{322,79}$	$\frac{18,2}{3,58}$	$\frac{1632,3}{329,58}$
Пристиглі	–	$\frac{1049,1}{335,20}$	$\frac{2,1}{0,74}$	$\frac{1051,2}{335,94}$
Стиглі та перестиглі	–	$\frac{1429,0}{405,92}$	$\frac{6,4}{2,22}$	$\frac{1435,4}{408,14}$
Разом	$\frac{44,4}{3,21}$	$\frac{4291,9}{1087,57}$	$\frac{26,7}{6,54}$	$\frac{4363,0}{1097,32}$

Вікова структура деревостанів у суборах характеризується таким розподілом: молодняки – 6 %, середньовікові – 37 %, пристиглі – 24 % та стиглі і перестиглі – 33 % від площі лісових ділянок, вкритих лісовою рослинністю. Основними породами в цих типах лісорослинних умов є ялина європейська (88 %) та сосна гірська (8 %), яка на висоті 1300-1800 м н. р. м. паралельно з вільхою зеленою, утворює сланкі зарості – гірськососнове та зеленівільхове криволісся.

Висновки. Отже, підсумовуючи результати проведених досліджень, варто зазначити, що типологічна структура лісів Закарпаття характеризуються більш ніж 70 типами лісу, найпоширенішими з яких є волога чиста бучина, волога чиста суббучина та вологий буково-ялицевий суялиник. Проведені дослідження може бути використано під час розроблення нормативно-інформаційного забезпечення для комплексного оцінювання лісових ресурсів з метою реалізації стратегічних програм організації ведення лісового господарства на типологічній основі.

Література

1. Генсирук С.А. Комплексное лесохозяйственное районирование Украины и Молдавии / С. А. Генсирук. – К. : Вид-во "Наук. думка", 1981. – 357 с.
2. Геренчук К.І. Природа Українських Карпат / К.І. Геренчук. – Львів : Вид-во Львів. ун-ту, 1968. – 265 с.
3. Довідник лісового фонду України: укладений спеціалістами виробничо-технологічного відділу ВО "Укрдержліспроект" за матеріалами державного обліку лісів станом на 01.01.2011 р. – Ірпінь : ВО "Укрдержліспроект", 2012. – 130 с.

4. Домашовець Г.С. Типологічна структура лісів Закарпаття / Г.С. Домашовець, Р.Д. Василюшин, А.Ю. Терентьев // Наукові основи підвищення продуктивності та біологічної стійкості лісових та урбанізованих екосистем : матер. 62-ої наук.-техн. конф. проф.-викл. складу ЛНТУ України, (Львів, 10-11 трав. 2012 р.). – Львів : Вид-во НЛТУ України, 2005. – С. 27-29.

5. Основні положення організації і розвитку лісового господарства Закарпатської області / Державне агентство лісових ресурсів України. – Івано-Франківськ : Вид-во "Фоліант", 2011. – 290 с.

6. Остапенко Б.Ф. Лісова типологія : навч. посібн. / Б.Ф. Остапенко, В.П. Ткач. – Харків : Вид-во Харків. ДАУ ім. В.В. Докучаєва; Український ордена "Знак Пошани" науково-дослідний ін-т лісового господарства та агролісомеліорації ім. Г.М. Висоцького, 2002. – 204 с.

Василюшин Р.Д., Домашовець Г.С., Терентьев А.Ю. Анализ типологической структуры лесов Закарпатской области

Приведены результаты анализа типологической структуры лесного фонда Закарпатской области, который сделан на основании лесоустроительного материала из банка данных "Лесной фонд Украины". Проанализировано более 70 типов леса и почти 110 тыс. выделов, где главными древесными видами были сосна – 658 выделов, ель – 31491, пихта – 1999, лиственница – 213, дуб – 9940, бук – 57361, граб – 2618, ясень – 1442, акация – 1057, каштан – 187, береза – 1518, тополь – 187, осина – 191 и ольха – 1762 выделов. В результате выполненной работы для группировки исходных данных были использованы такие показатели, как типы лесорастительных условий, типы леса, группы возраста и высота над уровнем моря.

Ключевые слова: типологическая структура, лесные участки, покрытые лесной растительностью, типы леса, типы лесорастительных условий, породная структура.

Vasylyshyn R.D., Domashovets G.S., Terentyev A.Yu. The typological forest structure is analyzed in Transcarpathian region

The results of analysis the typological structure of forest fund in Transcarpathian region are conducted on basis of forest inventory information from database "Forest fund of Ukraine". More than 70 forest types and about 110 thousand forest compartments are analyzed. The main forest forming tree species in these compartments is a pine – 658 compartments, a spruce – 31491, a fir – 1999, a larch – 213, an oak – 9940, a beech – 57361, a hornbeam – 2618, an ash – 1442, an acacia – 1057, a chestnut – 187, a birch – 1518, a poplar – 187, an aspen – 191 and an alder – 1762 compartments. The forest growing condition types, forest types, age groups and altitude above sea level are used for grouping.

Keywords: typological structure, forest covered land, forest types, forest growing condition types, species structure.

УДК 630*[114.67+4]

асп.р. В.М. Білоус¹ – НУ біоресурсів і природокористування України, м. Київ

МІКОБІОТА ЖОЛУДІВ QUERCUS ROBUR L. КИЇВСЬКОГО ПОЛІССЯ

Вивчено видовий склад мікобіоти жолудів *Q. robur* Київського Полісся в процесі мікологічного аналізу 680 зразків. Зразками слугували жолуді, зібрані з дерев у період вегетації та відібрані протягом зберігання різними способами. Визначено коефіцієнт заселення та частоту трапляння мікроміцетів. Показано, що на жолудях, зібраних із дерев у період вегетації, виявлено 41 вид із 27 родів, тоді як під час зберігання ідентифіковано 24 види з 9 родів. Найбільшим видовим складом характеризувалась мікобіота жолудів, що знаходились під модельними деревами.

Ключові слова: мікобіота, жолуді, *Quercus robur*, зберігання.

¹ Наук. керівник : проф. А.Ф. Гойчук, д-р с.-г. наук